

നമ്മുടെ പരാജയങ്ങൾ നമുക്ക് ആത്മീയ പഠനങ്ങൾ നൽകുന്നു

സാക് പുനൻ

WFTW Malayalam 11 December 2011

www.jeevamozhikal.org

കർത്താവിനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയുക എന്ന ഗുരുതരമായ പാപത്തിൽ വീണതിനു ശേഷമാണ് പത്രോസ് ദയാലുവായൊരു അപ്പൊസ്തലനായി മാറിയത്. പത്രോസ് അപ്രകാരം ഒരു പാപത്തിൽ വീഴണമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയായും ദൈവഹിതമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പത്രോസിൽ ഒരു പണി നടക്കുന്നതിന് ദൈവം അതിനനുവദിച്ചതായി നാം കാണുന്നു. അതവനെ മൂറുലഹൂദനും ജീവിതത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടവരോട് സഹതാപമുള്ളവനുമാക്കിത്തീർത്തു.

യേശു ഒരിക്കൽ പോലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലയെങ്കിലും അവിടുന്ന് പാപികളോട് അളവില്ലാത്തവണ്ണം കരുണാമയനും ദയാലുവും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ആദാമുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ല. ഗുരുതരമായ പാപങ്ങളിൽ വീഴാത്തവർ മറ്റു പാപികളോട് കരുണയില്ലാത്തവരും കാഠിന്യമുള്ളവരും അഹങ്കാരികളുമായി തീരാറുണ്ട്.

പത്രോസ് ഈ വലിയ പാപത്തിൽ വീണ സാഹചര്യം നോക്കിയാൽ ദൈവത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രലോഭനം പോലും നേരിടാതെ ദൈവത്തിന് അവനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് കാണാം. എന്നാൽ ആ പ്രലോഭനത്തിന്റെ സമയത്ത് അവനെ സംരക്ഷിക്കുവാനല്ല ദൈവം തീരുമാനിച്ചത്.

യോഹ.18:15-18 ൽ നാം പത്രോസും യോഹന്നാനും യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ അനുഗമിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. യോഹന്നാൻ മഹാപുരോഹിതന് പരിചയമുള്ളവനായിരുന്നതു കൊണ്ട് വാതിൽ കാവൽക്കാരി അവനെ അകത്തേക്ക് കടത്തി വിട്ടു. എന്നാൽ പത്രോസിന് പുറത്ത് നിൽക്കേണ്ടി വന്നു. അതിനാൽ യോഹന്നാൻ തിരികെ വന്ന് വാതിൽ കാവൽക്കാരിയോട് പറഞ്ഞ് പത്രോസിനെക്കൂടി അകത്ത് പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ആ സമയത്ത് ഈ കാര്യം വളരെ നല്ലതായി തോന്നാം. എന്നാൽ ആ രാത്രി യോഹന്നാൻ പത്രോസിനെ അകത്തേക്ക് കയറ്റിയിരുന്നില്ലായെങ്കിൽ പത്രോസ് പാപം ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഓർക്കുക. അകത്തെ മുറ്റത്തു വച്ചാണല്ലോ പത്രോസിനെ ചോദ്യം ചെയ്തതും അവൻ കർത്താവിനെ തള്ളി പറഞ്ഞതും (യോഹ.18:17,25,27 കാണുക).

അതിനാൽ നാം ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചേക്കാം “എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ഇത് അനുവദിച്ചത്” മുറ്റത്തേക്ക് കടക്കുന്നതിൽ നിന്നും പത്രോസിനെ ദൈവം എന്തുകൊണ്ടാണ് തടയാതിരുന്നത്? അത് ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള തെറ്റാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. പത്രോസ് തന്റെ വീഴ്ചയിലൂടെ ചില പാപങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവം തന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ യോഹന്നാനെ ഉപയോഗിച്ച് പത്രോസിനെ അകത്തുകടത്തി. അവന്റെ പഠനത്തിലെ ഈ ഭാഗം പൂർത്തിയാക്കാതെ അവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ തലവനും ആദിമസഭയിലെ പ്രധാന സുവിശേഷകനും ആകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

സാത്താനും അവന്റെ സഹായികളും പത്രോസിനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർക്ക് അതിന് ദൈവത്തിന്റെ അനുവാദം വേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു പത്രോസിന്റെ ഈ വലിയ പരാജയ സമയത്ത് അവന്റെ വിശ്വാസം പൊയ്പോകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി

പ്രാർത്ഥിച്ചു (ലൂക്കോ.22:31,32). യേശുവിന്റെ പാർത്ഥനയ്ക്ക് ദൈവം ഉത്തരം നൽകി. പത്രോസ് ആ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും നൂറുകൾക്കും കൂടുതലായുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായി പുറത്തു വന്നു. പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും പാപികളെ കഠിനമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ തന്നെ പരാജയത്തെ ഓർക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ കാഠിന്യം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ഏറ്റവും മോശമായ കാര്യത്തെ പോലും ഏറ്റവും വലിയ നന്മയായി മാറ്റുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും. പെന്തക്കോസ്ത് നാളിനു മുമ്പുള്ള ഏഴ് ആഴ്ചകളിൽ പത്രോസ് പല തവണ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരിക്കാം. “യോഹന്നാൻ ആ രാത്രിയിൽ മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തേക്ക് കടക്കുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങി തന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ കർത്താവിനെ തള്ളി പറയുകയില്ലായിരുന്നു.” എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ നൂറുകൾക്കുമേൽ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ പാപികളോട് പ്രസംഗിക്കുവാൻ അവൻ യോഗ്യതയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

പത്രോസ് തുടർന്നും പാപത്തിനെതിരെ പ്രസംഗിച്ചത് നമുക്കറിയാം. യേശുവിന്റെ കാൽപാടുകൾ പിന്തുടരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു “അദ്ദേഹം ഒരു പാപവും ചെയ്തില്ല” “പാപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (1പത്രോ.2:2,22;4:1,2) എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവൻ കരുണയോടെയാണ് പ്രസംഗിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ യഹൂദന്മാർക്കും കൊർണെലിയോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ച് ജാതികൾക്കും സുവിശേഷത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം അവൻ ലഭിച്ചത്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭത്തിൽ യാക്കോബിനെയോ യോഹന്നാനെയോ ദൈവത്തിന് ഉപയോഗിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് അത് ചെയ്തില്ല. ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ട പത്രോസിനെയാണ് ദൈവം ഉപയോഗിച്ചത്. കാരണം അവനാണ് മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ വലിയ ദയയോടെ പാപികളോട് സംസാരിച്ചത്.

പത്രോസിനെ പോലെയുള്ള മറ്റൊരാളായിരുന്നു ദാവീദ്. ഒരിക്കൽ മടി പിടിച്ച് യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് പോകാതെയിരുന്ന ദിവസം അവൻ അതികഠിനമായ ഒരു പാപത്തിൽ വീണു. തുടർന്നുള്ള അവന്റെ ജീവിതകാലവും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷവും ഒരു കറുത്ത അടയാളമായി കിടന്ന ഒരു പാപം (2ശമു.11:1-5). പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ദാവീദ് യഹോവയ്ക്ക് പ്രസാദകരമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു, ഹിതനായ ഊരിയാവിന്റെ കാര്യത്തിലൊഴികെ. യഹോവയുടെ കൽപനകളിൽ ഒന്ന് പോലും അദ്ദേഹം പാലിക്കാതെയിരുന്നിട്ടില്ല.” (1.രാജ.15:5). എങ്കിലും ദൈവം ദാവീദിന്റെ വീഴ്ചയെ അവനെ തകർക്കുവാനും അതുവഴി ദാവീദിന്റെ മറ്റേതൊരു സങ്കീർത്തനത്തെക്കൊണ്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളായി അനേകർക്ക് അനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 51-ാം സങ്കീർത്തനം എഴുതുവാനും ഇടയാക്കി. ഇതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞൊരു പാപത്തിലാണ് ദാവീദ് വീണിരുന്നതെങ്കിൽ അവൻ ഇത്തരമൊരു സങ്കീർത്തനം എഴുതുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവന്റെ വീഴ്ച കഠിനവും ആഴത്തിലുള്ളതും എല്ലാവരും അറിയുന്നതും ആയതിനാൽ അവൻ അങ്ങേ അറ്റം താഴ്മയുള്ളവനും നൂറുകൾക്കുമേൽ കുറ്റപ്പെട്ടവനുമായി. തുടർന്നുള്ള അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവൻ നൂറുകൾക്കുമേൽ കുറ്റപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. യേശു തന്നെ, തന്നെ ദാവീദ് പുത്രൻ എന്നാണ് വിളിച്ചത്.

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്